

satte noget ind paa at faa Dommen gjort saa mild, at den ikke ødelagde de paagældendes Fremtid.

Til Gengæld tages der ofte med Fløjlshandsker paa Befalingsmændene, særlig da de højere. Det kan der ogsaa nævnes adskillige Eksempler paa, og jeg skal tildele mig at nævne et Par Stykker. I 1877 meddelte „Aarhus Amtstidende“ saaledes, at en Kaptajn ved Aarhus Bataillon, R. af Dbg., var tiltalt for utugtigt Forhold overfor ukonfirmerede Pigebørn, men han slap ifølge Kundgørelser for Hæren Nr. 41 af 28. November 1877 med at blive afskediget i Naade og med Pension. Det var noget andet! Samme Aar meddelte samme Blad, at en Officer af Adelsbyrd ved 2den jydsk Brigade havde gjort sig skyldig i ulovlig Omgang mod Naturen. Han slap ifølge Kundgørelser for Hæren af 14. December 1877 med at blive strøgen af Listen over Hærens Personale, idet det var lykkedes ham at desertere i Forvejen. Det var, kan man sige, meget billigt sluppet for saadanne Forbrydelser. Det var i Virkeligheden noget ganske andet end det, disse 3 Husarer have gjort, og noget ganske andet end baade det, 1ste Bataillon gjorde i 1889, og det, Ingeniørerne toge sig til i 1893. — Det ligger naturligvis noget længere tilbage i Tiden, men ogsaa fra den senere Tid har man Eksempler paa, at der er fældet meget milde Domme over Befalingsmænd, som have gjort sig skyldig i et eller andet. Jeg skal saaledes nævne den Dom, der overgik en Artillerisergent Sørensen for kort Tid siden. Han havde, grundet paa, at et Blad i Aarhus havde taget sig af hans vanrøgtede Børn — maaske havde Bladet taget lidt haardt paa Faderen, fordi Børnene bleve vanrøgtede, det skal jeg ikke komme ind paa — brutalt overfaldet den vedkommende Medarbejder paa Gaden, overfaldet ham bagfra og slaet ham med en Ridepisk i Hovedet eller over Skuldrene, saaledes at Pisen var gaaet i Stykker. En saadan Streg skulde man tro, efter vore overordentlig strenge, militære Straffebestemmelser, maatte føre til en meget streng Straf for den paagældende Sergeant, men det var saa langt fra, idet han slap med en, naar man ser hen til de militære Love, saa latterlig lille Straf som 5 Dages Vagtarrest. Der kunde sikkert nævnes mange andre Tilfælde, som vise, hvor lempeligt der under saadanne Forhold tages paa Befalingsmænd, og som staa i grel Modsætning til de Domme, der

i Almindelighed fældes over menige, som gøre sig skyldige i en eller anden ulovlig Handling i deres militære Liv.

Men hertil kommer noget andet. Man ser, hvorledes der dækkes over Forseelser, begaaede af Befalingsmænd. Man ser det allerbedst, naar man ved, hvorledes der er dækket over et tidligere Forhold, hvori den Sergent Jacobsen, der nu er Anledning til, at disse tre unge Mænd have maattet vandre i Forbedringshuset, har gjort sig skyldig. Det er blevet oplyst, og det ser ud til, at det er fuldstændig rigtigt. Det synes bekræftet endogsaa af den paagældende Skoleforstander, at vedkommende Jacobsen, der som Korporal for 3—4 Aar siden var Elev paa Korporalskolen paa Jægersborg, har gjort sig skyldig i Voldtægtsforsøg overfor en ung Pige, som tjente i Nærheden... (Raab fra Tilhørerpladsen)

Formanden: Jeg maa bede Tilhørerne forholde sig rolige.

Ordføreren for Forespørgerne (Christian Rasmussen) . . har gjort sig skyldig i et overordentligt brutalt og skændigt Voldtægtsforsøg overfor en ung Pige, som han tilfældig var truffen paa, har mishandlet hende paa det skammeligste, men dog slap helt for Straf for denne Forbrydelse. Det forekommer mig nærmest at være en Skandale, hvad der her er foregaaet. Hans overordnede, Skoleforstanderen, der jo dog sikkert maa have haft den Pligt at skride ind imod ham, hjælper til med at dække over, hvad der er sket, hjælper til med at overtale Pigen til at lade sig nøje med en Erstatning paa 200 Kr., og saa indskrænker han sig til at idømme den brutale Voldsmænd et Par Dages Arrest, ikke for Forbrydelsen, som han havde begaaet, men fordi han var bleven borte fra Kasernen om Aftenen ud over den Tid, han havde Tilladelse til. Det forekommer mig nærmest at være en Skandale, at den højtstaaende Befalingsmand, til hvis Kundskab det kommer, at en af hans underordnede har gjort sig skyldig i en af de modbydeligste Forbrydelser, der overhovedet eksisterer, søger at dække over vedkommende Befalingsmand, søger at forhindre, at han faar den Straf, han egentlig havde fortjent. Det forekommer mig, at Sergent Jacobsen efter dette burde i alt Fald øjeblikkelig være færdig som Befalingsmand, og der burde efter min Opfattelse nu rejses Tilltale mod ham for dette Voldtægtsforsøg, hvori han den Gang har gjort sig skyldig.